

Do některých obchodů a za službami daleko

29.03.2015

V roce 1990 skončila doba jednotných cen stanovených státním cenovým úřadem, kdy zákazník zašel do obchodu za rohem nebo zajel o kilometry dál a zaplatil za stejný výrobek stejnou cenu, což v tržním hospodářství již nezažijeme.

Ale skončila tehdy i doba rozhodování radnice o síti obchodů a služeb v Praze 3, kde příslušný odbor, za pomoci aktivu 80 občanských výborů jako zpětné názorové vazby občanů z místa bydliště, zajišťoval plošné rozložení provozoven obchodů a služeb na území městské části tak, aby byla dodržena docházková vzdálenost především pro časté a denní nákupy nebo dojezd městskou hromadnou dopravou. Rokem 1990 se rozběhly změny vlastnictví nemovitostí (restituce a privatizace), ukončení činnosti státních podniků... a malá privatizace nebytových prostor. Tato privatizace měla jednu zásadní chybu - nabízelo se, kdo dá víc za určitý nebytový prostor, nikoliv kdo bude dál provozovat na místě zavedenou provozovnu (řeznictví, papírnictví...). Výsledkem bylo rozrušení původní sítě obchodů a služeb, které dosud nebylo napraveno. Nepomohl tomu ani příchod obchodních řetězců, které se více méně rozložily v místech bývalých samoobsluh potravin. Naopak, staly se silnými protihrači obchodů v jejich okolí. A tak máme i hlavní ulice plné heren, hospod, bazarů i nevyužitých prostor, ale mnohé služby chybí. Určitě by na to neměla radnice zapomínat při rozhodování o zaplnění obecních nebytových prostor a při komunikaci s občany, živnostníky a ostatními majiteli nemovitostí.

[Pavel Ambrož](#),

zastupitel za KSČM